

14 Ιουνίου: Εορτάζει ο Προφήτης Ελισσαίος

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 14 Ιουνίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του προφήτου Ελισσαίου, του Αγίου Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλεως του Ομολογητού, και του Οσίου Ιουστίνου (Πόποβιτς).

- Γράφει ο Θεόδωρος Ρόκας, Θεολόγος - Υποψήφιος Διδάκτωρ Ερμηνευτικής Θεολογίας

Ο Προφήτης Ελισσαίος

Μαθητής και διάδοχος του προφήτη Ηλία, που τον ακολουθεί μέχρι και τη στιγμή της ανάληψής του στους ουραμούς (Δ' Βασ. 2,11), όπου του παρέδωσε τη μηλωτή του. Ο Ελισσαίος κλήθηκε στο προφητικό αξίωμα από τον ίδιο το Θεό, ο οποίος έδωσε την εντολή στον Ηλία να τον χρίσει προφήτη (Γ' Βασ. 19,16) και χρίσθηκε επίσημα με τη ρίψη της μηλωτής του Ηλία πάνω του (Γ' Βασ. 19,19). Η διαδοχή του

προφήτη Ηλία από τον Ελισαίο, αποτελεί μοναδική εξαίρεση διαδοχής στο προφητικό αξίωμα στην Παλαιά Διαθήκη, το οποίο δεν ήταν κληρονομικό σε αντίθεση με το βασιλικό.

Τη σκηνή της αναλήψεως του Ηλία στους ουραμούς παρακολουθούσαν οι “υιοὶ τῶν προφητῶν” που ακολούθησαν τον Ελισαίο ορίζοντάς τον ως αρχηγό, αφού αντιλήφθηκαν ότι το πνεύμα του Θεού κατήλθε σε αυτόν (Δ' Βασ. 2,7-18). Ο Ελισαίος και η ομάδα αυτή ζούσαν σε καλύβα στις όχθες του Ιορδάνη ασκώντας το επάγγελμα της υλοτομίας χωρίς να έχουν ιδιαίτερη υπόσταση στην ισραηλιτική κοινωνία.

Ο Ελισαίος και η ομάδα των προφητών παρουσιάζονται ως μια αντιστασιακή ομάδα προφητών, εγκατεστημένη στα βουνά, ασκώντας αντιπολίτευση στο βασιλιά και την Αυλή του. Ο Ελισαίος όπως και ο προφήτης Ηλίας παρουσιάζεται ως εκπρόσωπος μιας πολιτικής θεολογίας και σηματοδοτεί και αυτός με τη σειρά του την αντιπολιτευτική προφητεία του 9ου π.Χ. αιώνα, η οποία ως σκοπό είχε τη διαφύλαξη της γιαχβικής θρησκείας. Οι προφύτες αυτοί αποτελούν την απάντηση και αντίσταση του Γιαχβέ και των ανθρώπων του προς την οργανιστική λατρεία των προφητών του Βάαλ και της Αστάρτης, που είχαν κατακλύσει το βασίλειο του Ισραήλ.

Οι ψευδοπροφύτες προφύτες αυτοί, τους οποίους ο προφήτης Ηλίας χαρακτηρίζει ως “προφύτες τῆς αἰσχύνης” (Γ' Βασ. 18,19), εισχώρησαν στο βασίλειο του Ισραήλ όταν ο Αχαάβ νυμφεύθηκε την πριγκίπισσα Ιεζάβελ κόρη του βασιλιά των Σιδωνίων (Γ' Βασ. 16,32-34) και με το γάμο αυτό εισήλθε επίσημα η λατρεία του Βάαλ με αποτέλεσμα να ξεσπάσει θρησκευτικός “πόλεμος” μεταξύ της βασιλικής αυλής και των προφητών του Γιαχβέ.

Κατά τη διήγηση του Γ' Βασιλειῶν 9,1-13 ο Ελισαίος έχρισε βασιλιά του Ισραήλ τον Ιού, στρατηγό του βορείου βασιλείου, ο οποίος στασίασε έναντι της οικογένειας του Αχαάβ και εξολόθρευσε ολόκληρη τη δυναστεία των Αμβριδῶν. Υποκινητής αυτής της κίνησης φαίνεται ο ίδιος ο Ελισαίος, διότι έστειλε ένα νεαρό προφήτη να χρίσει τον Ιού βασιλιά. Έτσι ο Ελισαίος από ένας απλός προφήτης και αρχηγός ομάδας προφητών που προέβαλλαν αντίσταση έναντι της βασιλικής αυλής με σκοπό τη διαφύλαξη της γιαχβικής λατρείας και την τήρηση των εντολών του Θεού, γίνεται υποκινητής εξέγερσης με σκοπό την αποκατάσταση της πατρώας θρησκείας. Έχοντας αποκαταστήσει τη γιαχβική θρησκεία στην προτέρα της κατάσταση ήρθε η ώρα και ετελεύτησε (Δ' Βασ. 13,20), αφού πρώτα αρρώστησε από κάποια βαριά νόσο (Δ. Βασ. 13,14).

Η μνήμη του τιμάται από την Ορθόδοξο Εκκλησία στις 14 Ιουνίου.

(Πηγή: pemptousia.gr)